

ՄՇԻԿ

Տարեկան գինը 10 բուբլի կես տարվանը 6 բուբլ. Առանձին համարները 5 կոպեկով. Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ. Մեր հասցեն. Тифлисъ, редакция «Мшака». Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak». Տ է լ է Ֆ օ ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և առն օրերէն). Յայտարարութիւնը ընդունվում է առհաս լիզուով. Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր ատոմաւորին 10 կոպեկ. Տ է լ է Ֆ օ ն № 253.

Բարբիտի Կիւրբանէն Իր Ստեփան, Յովհաննէս, Մկրտիչ և Մարիամ որդկերանցով և իր փեսայ Յակոբ Գաբրիէան յայտնում են ըրոր յարգելի բարեկամներին իրանց անտուհանալի վիշտը, յանձին

Ս Ի Ս Է Օ Ն Յ. Ք Ի Լ Ր Ք Ճ Ե Ա Ն Ի

որի վշտալի մահը տեղի ունեցաւ ամսին 20-ին. Հոգեհանգիտւոց կը կատարվի ուրբաթ, երեկոյեան ժամի 7-ին, իր ընակարանում, Նիգրաիկայեան փողոց № 79, Սաֆարովի տուն: Յուդարկաւորութիւնը ամսին 23-ին, շաբաթ օրը, առաւօտեան ժամը 10-ին դէպի Կուկիայի կաթօրկիներէ հեղեղեցին: Թաղումը Կուկիայի գերեզմանատանը: 2-2

ԲՈՎԱՆԴԱԳՈՒԹԻՒՆ

Քաղաքական տեսութիւններ. — Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ժամանակակից հարցեր. Պիտի աջակցեցը. Քաղաքի և Կրտստութիւն. Նամակ Սիւրբիից. Նամակ Գանձակից. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱԿԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի շուրջ. Արտաքին լուրեր. — ՀՆՈՒՑԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Հետևանք Արևելքում վերջին ժամանակներ տեղի չունեն աջիկ ընկնող երկրորդականներ: Յամարում առաջին և երկրորդականները զօրքերը բաւականանում են մանր մունը ընդհարումներով. իսկ իրապէս ուստի դարձնում են իրանց բանակները, որպէս զի կարող լինեն լուրջ արշաւանքներ առայ մէջ:

Մովի վրա շարունակվում է մի անորոշ գրութիւն, որովհետև հակառակ նաւատորմները դեռ շփոթեցնում են միմեանց հետ: Ռուսական երկրորդ նաւատորմը Նեքոգատովի հրամանատարութեամբ, որ շտապում է գնալ և միանալ Րօսիտովենսկու նաւատորմին, արդէն անցել է Մինգաչուրի ձաւոյ և հաւանական է, որ շատ շուտով երկու նաւատորմերը սերտ յարաբերութիւններ մէջ կը մտնեն միմեանց հետ և կը կազմեն ընդհանուր գործողութիւնների պլաններ իրանց համար:

Շատ հետաքրքրական մի հարց է ներկայումս այն, թէ որտեղ է գտնվում երկրորդական դիւանդո իսկաւորումը և թէ ինչ ծրագրի է հետևում ժովայեան Տօգօ, որ վաղուց պատրաստվում է ժովային պատերազմ տալու առաջին նաւատորմին: Մի քանիսը կարծում են, որ Տօգօն գտնվում է Կորսոզ կղզու շրջակայքում, միւսները կարծում են, որ նա երկրորդական կղզիների ձաւոյ է: Առայ հնթաղում էին, որ Տօգօն պէտք է շտապի յարձակվելու առաջին նաւատորմի վրա և կարծիք էին յայտնում, որ Տօգօն նոյն իսկ յարձակումներ կը գործէ Մինգաչուրի շրջակայքում: Բայց փաստերը ցոյց են տալիս, որ Տօգօն ամենուրեքն աստիք է չափազանց հեռու լինելու երկրորդական յենակէտից և միտն է սպասել առաջին նաւատորմի ձաւոյնալուն դէպի երկրորդական շրջք: Յամանայն դէպս Տօգօի նաւատորմի ուր լինելու մասին երած գաղտնիքները որոշ տպաւորութիւն են գործում քաղաքական մասնուր վրա:

Ամերիկայում շատ լուրջ կերպով հետաքրքրված են խաղաղութիւն կայացնելու խնդրով և նախագահ Բուզվելտ առանձին ուշադրութեամբ հետևում է Հեւաւոր Արևելի դէպքերին, որոնցով յարմար առիթ միջոցով պաշտօն ստանձնելու Ռուսաստանի և Յայտնայի միջև համաձայնութիւն կայացնելու հաշտութեան պայմաններ վերաբերութեամբ: Մակայն քաղաքական մասնուր ընդհանուր կարծիք այն է, որ քանի ժովային պատերազմական լուրջ ընդհարումներ տեղի չեն ունեցել, հազիւ թէ խօսք կարելի լինի բանալ հաշտութեան մասին: Եւ առ

հասարակ այժմ խաղաղութեան վերաբերութեամբ աւելի քիչ է խօսվում, քան երկու ամիս սրանից առայ Մուկղէի անցքերի անմիջական տպաւորութեան տակ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԺԱՄԱՆԱԿԱՅԻՆ ՀԱՐՑԵՐ

I Շատ չէ անցել այն օրից, երբ մի երկաթէ ձեռք խեղդում էր ամեն մի փոքր ի շատ արագ քայլ Կովկասում, երբ ստիպում էին լսել ամենահասարակ ճշմարտութիւններ սանելու ժամանակ, երբ մարդ հարկադրված էր ամենատակալի անարգութիւններ և նոյն իսկ յափշտակութիւններ տեսնել և չը վստահանալ ըողը բարձրացնելու:

Սակայն Ռուսաստանի վրայով անցաւ մի կենդանարար հող, մարդկային միտքը ազատվեց կաշխատութիւններից, բռնազատված խօսքը մի փոքր արագութեամբ գտաւ և ահայ յի ազաւ խօսքը եկաւ բանալու վերքեր անթիւ, անհամար, որոնք տարիներին, տասնեակ տարիներ ընթացում կուտակվելով, փուռաներ էին առաջացրել վիթխարի Ռուսաստանի ներքին կեանքի մէջ:

Այդպիսի մի շարք վերքերի մասին կը փորձենք խօսել մենք պարբերաբար, այս անգամ կանգ առնելով թիւրքահայ փախստականների հարցի վրա, որը շտրիկ Կովկասի աղմուկստորացելի վերաբերմունքի, մի վերք բացեց Կովկասի հայ ժողովրդի սրտի մէջ:

1895—97 թվերը մի սուսկալի շրջան էր թիւրքահայի համար: Այդ դժբաղդ ճակատագրական երկերը մի անգամ էր տակն ու վրա կելաւ սուրբ ու հուրը եկան ոճիւնների վրա ոճիւններ աւելացնելու և այդ սուսկալի սպանդանոցից բրիտանոնայ հայը հազիւ կեանքը ազատած, աւանդական հոսանքի ընդմուշը, երեք դարձրեց դէպի Ռուսաստան, նրա սահմաններում ապրող այդ կողմաների ժոռ պատգամական գտնելու: Մրից ու հրեց փախածին սր արդը, սր ժողովուրդը, սր կառավարութիւնը մի անկիւն չէր աւլ շունչ առնելու: Թիւրքահայ փախստականը ստացաւ մի անկիւն, բայց այդ անկիւնը այնքան կարճ միջոցով և վերլուծում էլ այնքան նեղ, այնքան ճնշող, որ յաճախ յիշեցնում էր նրա կրած ծանր, շատ ծանր օրերը: Գաղթականների մեծ մասը, որոնց թիւը տասնեակ հազարների է հասնում, համարեա բռնի ընդունեց առաւելապատկութիւն, սակայն որը կրելով հպատակի պարտականութիւնը տուրքերի և զինւորական ծառայութեան նկատմամբ, զրկվեց սեփականութիւն ունենալու իրաւունքից քսան տարով: Նրանցից մի մասի վերաբերմամբ, որը իր քիչ ոչ հպատակ, անցեալ 1904 թվի վերջերին եղած կարգադրութեան հիման վրա, որովից գաղթեցնել կամ աւելի ճիշդն արտայայտած, արտրի Ռուսաստանի խորքերը, մի որոշ թիւ էլ նրանցից այժմ դեգերում են բանտերում ինչ ինչ անհիմն կասկածների պատճառով: Մի քանի տարի առայ կովկասեան կառավարչապետի—Գոլիցինի թոյլութեամբ երկիր վերադարձող և աղքատ ու քաղցած փախստական որբերի և այրիների օգտին հանգանակած տասնեակ հազարների մինչև այժմ էլ մնացել են այստեղի հայ մէջ: Եթէ Կովկասի հայ ժողովուրդը արեց մի այդպիսի խոչը ու իրաբերութիւն, այդ միայն

իր քաղցած, թշուառ կըլայտակցներ համար և ոչ թէ այս կամ այն կանցելիարեանների կամ նոյն իսկ բողոքովի կողմակի, մասնաւոր պէտքերի համար:

Թիւրքահայ փախստականների հարցը այսօր էլ գոյութիւն ունի. նա իր արդար բողոքով, իր խղճով և թշուառ ու տնաւեր վիճակով այժմ էլ ցցվել է մեր խղճի առայ և օգնութիւն է հայցում. մենք պարտաւոր ենք թիւրքահայի նաև նրանց գրութիւնը: Կովկասը շուտով բաղդ է ունենալու ընդունել նոր նշանակված փոխարքային, մի մարդ, որը գալիս է Կովկասը խաղաղացնելու, որը գալիս է կովկասեան ժողովուրդների վերքերը բուժելու, նրանց կարիքները որոշ չափով թիւրքահայերու ձեռքով:

Ռուսահայտաւորութիւն ընդունած թիւրքահայ փախստականներին աւլ սեփականութիւն ունենալու և քաղաքացիական իրաւունք, փոխել նրանց Ռուսաստանի խորքերը արտրելու կարգադրութիւնը, բանտերից ազատել այդ թշուառներին, աշխատել նրանց նորից իրանց հայրենիքը վերադարձնել և վերջապէս այն գուժանքները, որոնք հաւաքվեցին այդ փախստական ջրաւորների օգտին, գործազրկել իր բուն նպատակին:

Ահա այս հարցը պիտի մտցնել այն մի շարք հարցերի մէջ, որոնք հայ ժողովրդի կողմից ներկայացվելու են Կովկասի փոխարքային—կոռս Վարացօվ Գաղթօրին—նրա թիֆլիս ժամանելիս:

Այս հարցը մեզ հայրիս համար շատ էական հարց է: Նա շուրջիվում էր մի երկու օր առայ մի ժողովում, ուր մշակվում էր հայ ժողովրդի կարիքները և պահանջների պետիցիան:

Ներկան ՊԻՏԻ ԱՉՍԿՑԵՆԻՔ

Մենք, հայերս, մեր անցեալ կեանքի ուսումնասիրութեան գործում, մի դարմանալի, շփոթեցնող անփութութեան օրինակ ենք տուել: Մենք չենք ճանաչում մեր իսկական պատմութիւնը, որովհետև այն ինչ որ մեզ ներկայացնում են իբրև մեր նախապրերի գործունէութեան պատկեր, առասպելներ են, կեծ, դիտաւորեալ կեդիքների, նախապաշարված հասկացողութիւններ: մի կոյա է: Քինական ոգին, զեռական մէթօղը չէ բրքած, մաքրած, դառն այդ կոյա: Միայն Մ. Գաբրազիսեան է լծուել մի այդպիսի գործի, որը ընկաւաբար իբրև նախափորձ, հետև է կատարութիւնից: Մենք չենք ճանաչում մեր հին մատենագրութիւնը, որովհետև մեր իմացական ու գրութեան կեանքի արտայայտութիւնները չեն վերլուծված, ընկաւ, ընկաւապաւ և իւրեց բռն արժէքի և կարեւորութեան մէջ երևան հանված: Մենք չենք ճանաչում մեր գեղարուեստը, որովհետև այն հազուադէպ յիշատակարաններից, որոնք իրանց մէջ խտացնում են մեր ցեղի գեղեցկութեան ըմբռնումը, չեն ուսումնասիրված, չեն լուսաբանված:

Մի խօսքով մեր մարդը անցեալ կեանքը մի փակ, առեղծուածային գիրք է, որը բանալ կարելու ոչ մտահոգութիւն ունեցել ենք և ոչ կարողութիւն: Ու այս պայմաններում, ապրել ենք մենք անբնական ու տարօրինակ կեանքով այն տունկին, որ իր արմատից կտրված սնվում է մակաբուծութեամբ, պարզիտ կենցաղավարութեամբ: Եւ ինչպէս այդ սյուսեղած տունկին, մեր ժողովուրդը կազմուելու ոչ միտ, առնալ մասնայատկութեան ու մենահանգիտակցի ցեղերից մէկը... Եթէ գնաւ մի շարք մարդկանց հարցնէք, հայ ազգը կը հոգակեն ընտրիլազոյն ցեղը, որի նախահայրը եղել է Ադամ, և որի լիզուով խօսել է ինքը Աստուած: Այո, ոչ պակաս իսկ մի ուրիշ դասակարգ, նոյնքան իմաստակ ու նոյնքան թիւքամտա, իր ցեղի վրա նայում է շատ բարձր, մտաւորապէս, բարոյապէս ու ֆի-

զիկապէս իբրև ամենախղճալի ժողովուրդներէն մէկը:

Երկու ծայրայեղութիւնների մէջ: Ճշմարտութիւնը այն է, որ վերև գծված երկու պատկերներից ոչ մէկի և ոչ միւսի մէջ ցոլանում է մեր ցեղի հարազատ դէմքը: Ինչպէս մի ժողովուրդ, որ իր ծայրումը անցեալ մթութեան մէջ է շփոթում, բնական է որ մենք ունենանք և՛ մեր պարծանքի, և՛ մեր ամօթանքի աւարկանքը, և՛ մեր լաւ և մեր վատ կողմերը:

Էական է որ մենք մեր մասին կազմենք խիստ, անաչառ ընտրութիւն, որ մենք նախեք արդար դատաստանի: Քինութեան տարբեր կան, դատարարութեան փաստաթղթերը պատրաստ են:

Պակասում են դատարները: Ձեռնհաս, անաչառ, անձնուէր դատարները:

Միթէ մենք այնքան անպարտաճանաչ պիտի լինենք, որ այդ դատարների բարի կամ միջոցութեամբ զինված հաղուադրու անձներին չաջակցենք իրանց բեղուն և դժուարին ճիգի մէջ:

Ես ուզում եմ ակնարկել այն գրքի մասին, որ պ. Ա. Վառդիլը է նուրբիկ մեր հետեան ամենաբարձր և ամենապարտը յիշատակարանին, Անիին:

Նա անկարող է իր սեփական միջոցներով հրապարակ հանել մի այդպիսի բազմածախս, բազմաթիւ գունաւոր պատկերներով զարդարված հատոր: Հետեւաբար նա դիմում է մեր հասարակութեան, ամենքիս:

Նա խոչըր գուժանքի չէ պահանջում:

Միայն ինչք բուրի:

Կը տեսնենք թէ հայերը սր աստիճան ընդունակ են օգտակարն ու գեղեցիկը քաջալիքելու:

Շուտով կը տեսնենք...

S. Զաւէն

ԹԱՏՐՈՆ ՆԻ ԵՐԱԺՇՏՈՒԹԻՒՆ

(Նախօրսկու դրամատիկական ներկայացումները. «Գիշեր» և «Կեանքի պար» պիեսները)

Հինգաբլթի, ապրիլի 21-ին, Նախօրսկու խումբը ներկայացրեց «Գիշեր» և «Կեանքի պար» պիեսները:

«Գիշերը» երկու գործողութիւնից բաղկացած հոգեբանական մի ուսուածք է, որ ունի պայմանական արժանատիութիւն: Նա բողք է մենամարտի կամ դուէլի դէմ և ձգտում է ապացուցանել, որ կեանքը աւելի բարձր է, քան սխալ հասկացված պատուի պաշտպանութիւնը դուէլի միջոցով: Գործող անձեր շատ քիչ են, ընդամենը երեք, որոնցից մէկը երկրորդական է և միայն մի պաշտօն, ունի այն է յիշեցնելու հասարակական աւանդական կարիքի պահանջները մասին: Նախօրսկայեան և Բելգորսկայեան, որոնք կատարում էին զխաւոր դերերը, առիթներ ունէին հանդէս բերելու հոգեբանական դերերի բազմաթիւ արտայայտութիւն. սէրը խոնկված նախապարմունքների պահանջներով, պարտականութեան ցուցումների, կեանքի հրապոյրի հետ հանդէս է հանում յուզմունքների մի ձոխ պատկեր, որտեղ դերասանը կարողութիւն ունի տաղանդ ցոյց տալու և տպաւորութիւն գործելու: Պիեսը կրում է մասամբ սիմվոլիքական երկախորութիւնների կնիք իր վրա: Պիեսը թարգմանված է լեհերէնից Պրեքլիսկու առաջաբանով: Հեղինակն է Վ. Գալու վրոպիսկայեան:

«Կեանքի պար» մասին մենք անցեալ տարի տուել ենք տեղեկութիւն: Նա, ինչպէս յայտնի է, պատկանում է իշխան Բարեատիսկու դերը չին և հանդէս է բերում մայրաքաղաքի ժամանակակից կեանքի ընտրող ջշբրից մէկը: Հասարակութիւնը մեծ հետաքրքրութեամբ հետևում էր պիեսի ընթացքին և դերակատարների խաղին: Թատրօնը ծայրէ է ծայր լինէ էր: Սիւրող

ՆՍՄԱԿ ՄԵՂՐԻՒՑ

Մարտի 8-ին

Այս տարի պատահարները սուկի նման են բանում: Բագուի արկածը շատ խիստ ազդել էր ազգաբնակչության վրա. երկու ազգութիւն, որ դարերի ընթացքում ապրել են համերաշխ, այժմ կասկածով են նայում միմեանց. թուրքերին թուում է թէ հայերն են պտտարստովում բեռանց կտորները, իսկ հայերին ընդհակառակը, բայց իրապէս ոչինչ չը կայ երկու կողմից: Թէ հայերին է թէ թուրքերին հանգստացնում էր այն հաշտութիւնը, որ հնչում էր այն կողմից, որտեղ կատարվել էր մարդկային եղբուհացո՞ւթիւնը, բայց այնուամենայնիւ չը կար նախկին հաւատը գէշ պի միմեանց և միշտ կասկածով էին վերաբերվում իրար: Այնքան էին դէպի միմեանց խեթ նայում, որ բաւական էր մի չնչին առիթ, որ յայտարարէի թէ այստեղ էլ կոտորած է առաջանալու: Անա այդպիսի մի առիթ վերջում տեղի ունեցաւ, որ սաստիկ խռովութեան պատճառ եղաւ և առանց այն էլ լարված դրութիւնը ստատկացրեց:

Մեղրին արդէն երկու տարի է զրկված է տանուտէրական ընտրողական իրաւունքից, և մեր տանուտէրը նշանակվում է նահանգապետից: Այս երկու տարվայ ընթացքում մենք ունեցանք երկու պետական տանուտէր, երկուսն էլ ազգով թուրք. նախկինը, որից գոն էր ամբողջ հասարակութիւնը, մի լուրջ, փորձված անձնաւորութիւն էր: Ճիշտ է, գիւղացիների անստեղծականը քայքայում էր պետական տանուտէրի գոյութիւնը, կորզելով նրանցից ամասական 50 րուբլի, և այդ է պատճառը, որ եթէ մի քանի ամիս միայն մնալով իր պաշտօնում, անտուտէրը թողից ու հեռացաւ, շատ ուրախութիւն պատճառելով գիւղացիներին, բայց այդ ուրախութիւնը շատ կարճատև եղաւ, որովհետև նրան յաջողեց մի այնպիսի անձնաւորութիւն, յանձին գանձակցի Ալիբեկի կաֆարէկովի, մի սրիկայի, որի մէջ մարմնացած էր պարսկական ամենայն յատկուութիւն:

Եւ այդպիսի մի մարդ, որ կոչված էր մի ամբողջ հասարակութեան գրուս անցնել, որ պէտք է լինէր անաչառ դատաւոր գիւղացիների գանգատները վերաբերմամբ, ոչ մի շանք չը խնայեց գիւղը տակն ու վրա անելու, մէկ լինելով անտուտէր, իսկ վերջը արդէն լարեց հայ-թուրքական յարաբերութիւնը, թողեց ու հեռացաւ:

Նախ պիտի ասել, որ Կաֆարէկովը վերին աստիճանի գինեակ էր. նրան առողջ դրութեան մէջ չէր կարելի տեսնել երբեք, միշտ ալիօօլի արդեցութեան տակ էր գտնվում: Նա ամեն տեղ մասնում էր, որտեղ իրան չէին հրաւիրում. նա կարող էր մատով ցոյց տալ գիւղացիներին իւրաքանչիւր հնձանը, որտեղ բազմաթիւ անգամ եղել էր:

Իր սովորութեան համեմատ մարտի 24-ին հնձաններից մէկուսն է լինում այդ պարոնը մի քանի գիւղացիների հետ, որտեղ շատ խմուրեց յետոյ սկսում է կելու, մի շարքի, որ անմիջական ծննունդ է արկօօլով: Եւ Կաֆարէկովը, որը վաղուց ի վեր ճգնում էր լարել հայ-թուրքական յարաբերութիւնը, յաջող մօմնետ համարելով իր նպատակին հասնելու համար, շտապում էր փախել սահմանապահ զինուորների մօտ և յայտնել նրանց թէ «Մեղրեցիք սկսեցին թուրքական կոտորածը, շատ այլ թուրքերի սպանեցին, ինձ վրա էլ մի քանի ատրճանակների հարձակներ տեղացին, բայց այնպիսի անցաւ և հազիւ կարողացայ ինձ ազատել և այստեղ հասցնել»:

Սահմանապահ զինուորների պատի մօտով անցնում է մի քաղաքական ճանապարհ, նոյն տեղով անցնող ընդ թուրք ճանապարհ-հորդներին նոյնն է պատմում աւելի չափազանցած: Այդպէս կարճ ժամանակամիջոցում, թէ Օրդուբաթում և թէ այլ թրքական գիւղերում տարածվում է այն լուրը, թէ Մեղրիում կոտորած է առաջացել, կոտորել են ընդ թուրք մշակներին, տանուտէրը հազիւ է ազատվել և ապահինել պատմում: Օրդուբաթում աւելի են զայրանում, երբ մի օրից յետոյ ինքը Կաֆարէկովը հասնում է Օրդուբաթ և նոյնը պատմում, և բացի այդ ցոյց է տալիս, որ ինքը մի քանի տեղից սրով վերաւորված է, ցոյց է տալիս զիտարել խէնչարէի հարձակներից և ուստատված և այդպիսի զրպարտութիւններով Օրդուբաթում մի այնպիսի դրութիւն է ստեղծում, որ նրանք պատաստվում են իրանց վրէժը լուծելու, և եթէ Մեղրեցիները չը շտապէին եղելութիւնը պար-

զաբանելու իրանց ուղարկած երեք պատգամաւորներով, դրութիւնը շատ լուրջ կերպով կը նորոգէր և այստեղ էլ կը կրկնվէր արհեստ գրաման:

Մեր ուղարկած պատգամաւորները հետ ուղարկեցին և երկու թուրք, որոնք վերջիդեղել էր ժամանակ գիւղուսն էին. նրանք ապացուցանում էին թուրք ժողովրդի առաջ, որ Մեղրիում ոչինչ չէ եղել և ինչ որ Կաֆարէկովը յայտնել է, ստոր զգարտութիւն է և նոյն իսկ թուրք վկանները յայտնեցին, որ մարտի 24-ին հնձանում պատահած դէպքից յետոյ ոչ մի վէթը չէ ունեցել և զիտարել էլ պատաստված չէ եղել, իսկ նա—Կաֆարէկովը Օրդուբաթում ցոյց է տուել իր վէթերի ու բայքայված գլխարկը, մի «մաշկներկուութիւն», որին ընդունակ կարող են լինել Կաֆարէկովից եւ նոյնանման անձնաւորութիւններ, որոնք մարմնացած չարութիւն են:

Օրդուբաթում, երբ թուրք ժողովրդին յայտնի եղաւ ամբողջ եղելութեան պատմութիւնը և ամանականը երբ իմացվեց, որ գինու անմիջական ծնունդ է, շտապեցին հաշտութիւն ձեռք կարկանդակ միմեանց և անիծել «չար շէթսանին»:

Շոտ.

ՆՍՄԱԿ ԳՈՆՁԱԿԻՑ

Ապրիլի 9-ին

«Մշակ» լրագրի № 64-ը մեզ հաղորդեց Գետաշէնի արքեպիսկոպոսի տարրական երկրատեսակ ուսումնարանի մարտի 24-ին փակման լուրը: Փակման պատճառը եղել է այն, որ շատ արդատ ծնողներ չեն կարողանում ուսումնարան մտնել:

Ստիլի ծանօթ լինելով այդ դպրոցի անցեալի և ներկայի հետ, բարոյական պարտք եմ համարում լուսարանելու մի քանի պատճառներ:

Գետաշէն գիւղի ուսումնարանը երկու տասնակ ամբողջ չափի գոյութիւն է ունեցել. առաջին տարիները, երբխաները սովորում էին մասնաւոր, բոլորովին անյարմար շինութեան մէջ, որը վարձում էր ինքը հասարակութիւնը: Իշխանութիւնը երկար տարիներ ընթացքում յորդորում էր ժողովրդին, որ երբխաներ կանօնաւոր դաստիարակութեան համար և առողջապահական պահանջներին բաւարարութիւն տուող մի դպրոց կառուցանեն, խնամաւորով իր կողմից շինութեան գործին տալ 1500 ր. նպաստ: Երկար ժամանակ ժողովուրդը չէր համաձայնում. վերջապէս վերջինը մի համախոսական թերթով տալիս է իր համաձայնութիւնը և մի ամբողջ ընթացքում, համաձայն զիբեցիներից ստացած բարեկարգութիւն կառուցանում է մի հողակալ դպրոց, յատկացնելով նրան երկու դեսիատիւնաչափ հող, որի վրա է հէնց կանգնած այդ շինութիւնը: Նախկին նահանգապետ Կիրէնի ի ներկայութեամբ օգոստոս ամսին օրհնում են այդ դպրոցը: Ժողովուրդը օրհնուրեց յետոյ բաժանաւոր կերպով հիւրանում է մեծ հիւրին և նրա հետ եկած աստիճանաւորներին: Սեպտեմբերից աշակերտները իրանց ուսումը շարունակում են այդ շէնք շինութեան մէջ, որը, եթէ ժողովրդի մասնակցութիւնը չէր եղել, եթէ շատ աշխատանք ինքը չէր անմիջական կատարել, հազիւ թէ 6000 ր. գրուէ կար:

Դասաւանդութիւնը այդ շինութեան մէջ խաղաղ կերպով, երկու թէ երեք տարի շարունակվում է. ապա զիբեցիական պահանջում է իւրաքանչիւր աշակերտից տարեկան ուսման վճար 6 ր., ընդունելով 20% ձրի: Այս պահանջին ժողովուրդը պատասխանում է թէ չբարձր է, անհարկին է նրա համար այդ պահանջը կատարել. նա խնդրում է գոնէ, որպէս փորձ, տարեկան առաջի անգամից նշանակել ուսանելու վարձ 3 րուբլի և 30% ձրի ընդունել: Գիւղեցիներ ժողովրդի խնդրին իր կարծիքով, այլ նշանակութիւն տալով, իսպառ միջոցով, պատճառաբանելով, որ եթէ նշանակած 6 րուբլուց զիջել Գետաշէնի հասարակութեանը մինչև 3 ր., դա առիթ կը տայ միւս հասարակութիւններին ևս նոյնը պահանջել:

Մեր ժամը ստանալուց յետոյ ժողովուրդը հրաժարվում է աշակերտների ուսման վարձի վերաբերելով իր վրա որ և է ծախսեր ընդունելուց. վճարում է 400 րուբլուց աւել, մինչև գիւղից երկու երեխայ չէ ուսումնական տեղի: Սրանից հետևում է ուսումնարանի փակումը, որը տևում է չորս ամսի չափ: Ուսումնարանը նորից է բացվում, յայտնելով

ծնողներին թէ՛ նրանք կարող են իրանց որդոց դպրոց ուղարկել, ով որ կը վճարէ ուսման վարձ 6 ր.: Աշակերտների թիւը, այս պայմանով, 120—140-ից հասնում է մինչև 45—55, գրեթէ 2/3 չափով պակասում է: Այս երկուցը մի հաստատուն փաստ էր զիբեցիային համոզելու համար, որ ժողովուրդը արագը յայտնելիս է եղել իր չբարբարութիւնը, իր դարձն ու ցարը և ոչ թէ առաջնորդվելիս է եղել այլ և այլ վերացական և երազական դիտումներով:

Գետաշէն գիւղը ունի 500 տուն բնակիչ. եթէ նրա անդամներից մէկը վճարելով 6 ր. ուղարկում է իր որդուն դպրոց սովորելու, տարակոյս չը կայ, որ նրա միւս հարևանը եթէ ունեցել էր կարողութիւն, առաջինը յետ չէր մնայ և չէր էլ խնայել 6 ր. իր որդոց ուսման համար: Միթէ այս բոլորը պարզ չէ: Գ.

ՆՍՐԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մեզ հաղորդում են, որ հայոց Վեհափառ Կաթողիկոսի կողմից Պետերբուրգ ուղարկված պատգամաւորներից Մեսրոպ վարդապետ Տէր-Մովսէսեան ներկայացել է կոստուրի Վօրօնցով Դաշկովին և նրան մատուցել է Ալէք. Երեցեանի ուսուրէն լեղով հրատարակած «Ներսէս Ս. Կաթողիկոսի և իշխան Վօրօնցովների միջև տեղի ունեցած դարձութիւնը պարունակող գրքուկը: Կոստուրին շնորհակալութիւն յայտնելով, այդ առիթով իր կողմից նուրբել է Մեսրոպ վարդապետին իշխան Վօրօնցովի փորագիր մեծագիր նկարը շքեղ շքարձանակի մէջ: Կոստուրին խօսակցութեան ընթացքում յայտնել է, որ ինքը յոյս ունի անձամբ գնալ Ճիւմաին և այցելել այդ հինաւուրց սրբավայրը: Ապրիլի 5-ին Մեսրոպ վարդապետը նախ քան Պետերբուրգից հեռանալը, ներկայացել է Կրիմ-Գիբեյին, փոխարէքայի քաղաքացիական բաժնի օգնականին, և պատգամաւորութեան անունից շնորհաւորել նրա նոր պաշտօնը և կարճ խօսակցութիւն է ունեցել հայոց փակված դպրոցների մասին:

Երէկ, ապրիլի 22-ին, ճաշից յետոյ ժամը 3-ին Թիֆլիս ժամանեց Պետերբուրգից Կովկասի փոխարէքայի օգնական Սուլթան-Կրիմ-Գիբեյը: Նրան դիմաւորելու էին գնացել բազմաթիւ պաշտօնական անձեր և անձնական բարեկամներ ու յարգողներ:

Կովկասի փոխարէքայի քաղաքացիական մասի օգնական Սուլթան-Կրիմ-Գիբեյին շնորհաւորական հեռագրեր են ուղարկել Անդրկովկասի շէնք-ուր-իւրում և մանիքականներին կարեւորական ընկերութեան նախագահ փոխ-գնդապետ Վէքելովը: Այդ երկու հեռագրերն են պատգամ և հետեւալ պատասխանը. «Փոխ-գնդապետ Վէքելովին, պատճէնը Մոսքոսիին և Շէյխ-ուր-իւրայմին. սրտանց շնորհակալ եմ ձեզ և ձեզ հետ միասին սիրելի ուղարկութեամբ ինձ յարգողներին: Ծնորհաւորում եմ այսօր յայտարարված ուղարկել կօրնակաւ համերաբարութեան վերաբերութեամբ»:—Նոյնպիսի շնորհաւորական հեռագիր է խփել և խեղդովողներին ազատելու ընկերութեան Թիֆլիսի մասնաճիւղի վարչութիւնը և ստացել է նոյն տեսակ սրտագին շնորհակալութիւն:

Թիֆլիսում լուր է ստացվել, որ Պետերբուրգի կառավարական բարձր շրջաններում արգէն վճարված են Կովկասի մանիքականների մի քանի խնդիրները: Դրանք են— վակիֆ կալուածները և կապիտալները լեովին յանձնել մզկիթներին հոգևորականութեան լիազօր վարչութեանը, թոյլ տալ մասնակալականներին ընտրել իրանց հոգևորականներին և մանիքականների ժառանգութեան գործերը յանձնել հոգևորականներին, այսինքն շարիատի օրէնքով դատելու: Այդ լուրը մեծ ուրախութիւն է պատճառել ոչ միայն Թիֆլիսի, այլ և Կովկասի բոլոր թուրք հասկացող դասին:

Նուրի շքադարձ բնակիչ Արդու-Մարուզ-Ջալիլ-օղլի Մուստաֆանով խնդիր է ներկայացրել պատշաճաւոր վարչութեան, որ իրան թոյլ տան Թիֆլիսում հրատարակելու ուսուրէն և թուրքերէն լեզուններով մի լրագիր, անունը «ВОСТОКЪ» կամ «Գիւն-Չխան» (Արևածագ): Լրագիրը լինելու է նիթակայ նախնական ցէնզուրայի:

Ստացանք Մեսրոպ վարդապետ Տէր-Մով-

սէսանի նոր աշխատութիւնը «Էջմիածին և հայոց հնագոյն եկեղեցիներ» վերնագրով, որ սպված է Պետերբուրգում ներկայ 1905-ին: Գիրքը բաղկացած է 20 երես բնագրից և 24 երես պատկերներից: Բնագիրը գրված է երեք լեզուններով—այբերէն, արաբերէն և գերմաներէն, իսկ պատկերները, որոնք սպված են խնամքով, լաւ թղթի վրա, ներկայացնում են Ձուարթնոց եկեղեցու աւերակները, Էջմիածնի վանքերը և մի քանի հնագոյն եկեղեցիներ: Գիրքը 1 րուբլի է:

Ապրիլի 26-ին, երեքաբլի երեկոյան Թիֆլիսում Գիւղատնտեսական հնկերութեան դահլիճում կարգացվելու է պարոն Ս. Փիլաւանի գիւղացու «Հողային հարցը Անդրկովկասում» վերնագրով: Աչքի առաջ ունենալով, որ պի Փիլաւանը լաւ ծանօթ է Անդրկովկասի հողային հարցերի հետ, պէտք է նիթադրել, որ այդ գիւղացուը մեծ հետաքրքրութիւն է վարթեցնելու ներկայ հասարակական հարցերով դրաղով անհասնելի մէջ:

Ինչպէս յայտնի է, Թիֆլիսի անօնիմ ընկերութեան էլէքտրաբարձրները չեն գործում, որովհետև վառարանները, կօնդուկտները և ուրիշ բանաւորները գործադու են արել, առաջարկելով իրանց որոշ պայմանները: Բրիւսալէից անցեալ երեկոյան Թիֆլիս հասաւ բելգիական այդ անօնիմ ընկերութեան կնարօնական վարչութեան ներկայացուցիչը, որ տեղի վրա քննելու է քարակի դժգոն ծառայողների ու բանուրներ պահանջները: Աւելորդ չենք համարում ասել, որ սխալ լուրեր էին պատուը քաղաքում, թէ այդ պարոն իր հետ բերում է 300 օտար վառարաններ ու կօնդուկտներ, որոնք պէտք է բռնէին դորձադու արածներ տեղերը: Բարեբաղդաբար այդ լուրը հիմնովին սուտ դուրս եկաւ:

Կովկասի կայսերական գիւղատնտեսական ընկերութեան դահլիճում ապրիլի 20-ին վրաց երիտասարդութիւնը կազմել էր մի ընդհանուր ժողով, որի նիւթն էր որոշել Վրաստանում ժողովրդական ընտրութիւններ իրականել: Պարզ նկատվում էին երկու իրարից բաւական տարբեր ուղղութիւններ: Խորհրդակցութիւնը և տաք վիճարանութիւնները տևեցին մինչև գիւղեւայ ժամը 3—4-ը, որոշ հետեւանքի ժողովը չը կարողացաւ հասնել:

Բուլթայից հաղորդում են «Навкост»-ին, որ ապրիլի 14-ի գիբերը մի խումբ կազակներ, պորտանուլ Պօպոնիկիօր առաջնորդութեամբ, շրջապատեցին Սարական գիւղը (Ձուգիդի գաւառում), ուր մի գիւղացու տան մէջ պահված էր գուրիական ապստամբների զինարաններից մէկը, յայտնի Դիմիտրի Գէտիան, ծխական դպրոցի նախկին ուսուցիչ իր 3 ընկերներով: Բացված հրացանաձուրթեան մէջ ընկնում է Գէտիան, իսկ միւս ընկերները, օգտվելով վերահաս մթութիւնից, փախչում են: Սպանված Գէտիայի վրա գտել են մի բերդանի հրացան, պետական մի ատրճանակ և անագին բանակութեամբ փամփուշտ: Միջոցներ են ձեռք առնված ձերբակալելու խմբի մնացած անդամներին:

Թիֆլիսի թիւրքական կօնսուլ Բիֆաու-Բէյին գիմեցին այս օրերս Բագուի նահանգի թուրք բնակիչներից 50 ընտանիքների ներկայացուցիչներ, խնդրելով թոյլտուութիւն գնալ «Թիւրքեա», գաղթելու տեղ ընտրելու և այնտեղ տեղափոխվելու: Հիւպատոսը հասկացրեց այդ նորարարականներին, որ Կովկասից Թիւրքեա գաղթելու համար նախ և առաջ պէտք է ստանալ ուսու կառավարութեան թոյլտուութիւնը:

Ապրիլի 24-ին, կիրակի օրը նշանակված է Արսէն քահանայ Բագրատունու քահանայական և մանկավարժական գործունէութեան 30-ամեայ յօբելանը: Առաւօտեան ժամը 10-ին յօբելանը պատարագ է մատուցանելու Կոստանաց վանքում, իսկ պատարագից յետոյ տեղի են ունենալու յօբելանական համեստ հանդէան ու շնորհաւորութիւնները Յոնգանեան-Մարիամեան դպրոցում:

«Մշակ» մէջ Պետերբուրգից Թիֆլիսի քաղաքազուրու պ. Վերմիլանի եկեղեցական կալուածների խնդիր առթիվ ուղարկած հեռագիրը սխալմամբ սպագրվել է «Իշխան Արամիլի Լազրիկ» ստորագրութեամբ, մինչդեռ հեռագիրը ուղարկել է զենքաւ Լազրիկ որդի՝ Մ. Յ. Լազրիկը:

